

Secció Infantil *Egipte*

Apel·les Mestres

Hem vist l'anunci de l'obra que acaba d'estrenar-se al teatre Romea de Barcelona: *Una vegada era un Príncep...*

El seu autor és el conegut pintor i poeta que durant moltíssims anys va omplir de dibuixos els setmanaris «La campana de Gracia» i «L'esquella de la Torratxa».

Compte amb més de vuitanta anys, i l'episodi dramàtic «*Una vegada era un Príncep...*» descriu les incidències de l'ex-rei i de la seva família.

Molts dels nostres llegidors ja coneixen aquest autor i dibuixant, altres no estaran tant assabentats de les diferents activitats en les quals ha mostrat gran facilitat d'execució i han estat coronades per l'èxit més exclatant.

No tinguérem notícies del susdit escriptor, fins que ens ocorregué la següent anècdota:

Ja fa uns quants anys vaig trobar en la Biblioteca del meu volgut company X, (per cert d'idees anarquistes), una obreta que em va interessar força, ja abans de llegir-la.

Us semblarà una bogeria haver cercat un llibre en tal lloc donada la petita diferència d'idees que ens separava, per quant el Sr. X. creia i sostenia sempre que «*a bones o per les males havíem d'implantar la nova societat sense llei ni autoritat de*

joventut, està bé que ejerceixi la cultura física, per no però això té de deixar abandonada l'altra cultura de tanta transcendència que la primera.

— Cisco, contra la nostra costum em sembla que et poses serio.

— Totes les coses al seu lloc. Aquest no és broma doncs tractem-lo com es mereix. I ara si no vols fer tart enllesteixta.

— Ai si tens raó, ja m'en distreia. Adeu i fins al Carnestoltes.

— Adeu, Poña.

X.

cap mena» i el meu ideal de perfeccionament social consistia en aconseguir el mateix fi; però partint de l'interior de l'home, millorant-lo tot el possible per la cultura dels sentiments més humanitaris fins aconseguir que cada persona fos un escultor de sí mateix i dels altres homes.

L'esmentada obreta, en la seva portada, deia; «*Margaridó, poema*» i com moltes d'altres del mateix lloc estava per tallar; l'autor era el que encapçala aquest article.

Pensava que l'esmentat llibre tractaria dels capdevaners de l'anarquisme mundial, Kropotkin, Reclus, Urales, Malatesta, Tomàs Moro etc... i quasi em temia que la seva *vèrbola*, tan encisadora em faria caure en llurs mateixes monomanies. anant a parar al Monjuïc o Sant Boi.

¡Quina sorpresa! Tallo les fulles de l'index i veig que no s'estudia res del que creia, abans al contrari. Ja ho sabeu tots era un «poema».

FAUST MARGARIT (13 anys)

Nadal

Nadal ja s'es arribat
el dia tant desitjat.

—

De torrons i de neules
se'n mengen a centes, de teules.

—

Els infants enllepolits
contents s'en llepen els dits.

—

La gent contenta està
perquè pot ben disfrutà.

—

Les botigues es van buidant
dels llemins que's van comprant.
La gent només beu
xampany, de tot preu.

—

Nadal adeu siau,
fins l'any vinent si't plau.

JOSEP GENDRAU
12 anys. CALONGE

Egipte

Egipte és un dels països més antics que hi ha. Aqueix està situat a la vall inferior del riu Nil. Oasis de gran riquesa gràcies a les inundacions d'aquest riu es poden fer tres o quatre collites anyals.

Quatre mil anys avans de J. C. es trobà constituït en regnes i monarquies i la capital era Menfis situada a les immediacions del Cairo. En temps antic ha estat dominada pels que s'en deien faraons. Es va distingir dels demés pobles per les grans obres, per regadiu, els seus grans temples (Karmak) les piràmides de Gizeh destinada a sepultura d'alguns faraons notables; els posaven menjar dins les tombes i els embalsamaven.

Tant els animals com l'home deien que tenia ànima i que al morir es separava aquesta per un quant temps però tornava al cos de l'animal. Si algú animal o home s'havia corrumput els posaven un cos artificial i així tornava al cos (però ara això no es creu). Eren amants de l'arquitectura i escultura i 3.000 anys avans que J. C. ja coneixien l'indústria textil i metalurgia. Escrivien amb l'escorça d'un arbre anomenat pàpir. Una gran característica d'Egipte era per la seva escriptura jeroglífica que la tenien com a escriptura sagrada. S'anomena ideogràfica.

Durant molt temps era desconeguda aquesta escriptura fins que a últims del segle XIX el savi Champolió va descifrar-la naixent aleshores la ciència anomenada Egiptologia. Varen governar 26 dinasties o famílies de faraons.

Ha estat conquistada per Carles Magno, romans, àrabs, turcs i anglesos sense recobrar l'independència.

RAMÓN ROIG
(12 anys)

CALONGE, 31-12-34

Aquest número ha estat visat per la prèvia censura militar